

Knjiga proroka Daniela - broj osamdeset i tri

Četiri naraštaja laodicejskog adventizma: razotkrivanje sve većih gadosti

Jeff Pippenger

2024-02-16

Osmo poglavlje Ezekiela iznosi četiri sve veće gadosti koje predstavljaju četiri naraštaja laodicejskog adventizma. Pobuna iz 1863. godine proizvela je krivotvorinu dviju ploča iz Habakuka, kao što je Aron bio načinio krivotvorenu sliku ljubomore svojim zlatnim teletom upravo u vrijeme kada je Bog predavao Mojsiju dvije ploče Deset zapovijedi. Jednom kada je laodicejski adventizam započeo djelo uklanjanja temeljnih istina, kako je prikazano u snu Williama Millera, vodstvo prvoga naraštaja počelo je odbacivati autoritet Biblije, a zatim i Duha proroštva. Pobuna je narasla do točke u kojoj je Kelloggov spiritualizam (panteizam) stupio u njihovu povijest neposredno prije 1888. godine.

U pobuni 1888. spiritualizam, prikazan Ezekielovim odajama slika, dosegao je točku na kojoj su glasnici iz Minneapolisa, proročica pa čak i sam Duh Sveti bili odbačeni.

„Vidjeli smo u svojem iskustvu da, kada Gospod šalje zrake svjetlosti s otvorenih vrata Svetišta svome narodu, Sotona uznemiruje umove mnogih. Ali još nije kraj. Bit će onih koji će se opirati svjetlosti i potiskivati one koje je Bog učinio svojim kanalima za priopćavanje svjetlosti. Duhovne se stvari ne rasuđuju duhovno. Stražari nisu držali korak s Božjom providnošću koja se otkriva, a istinska poruka i glasnici poslani s neba izvrnuti su preziru.

„S ovoga će skupa otići ljudi koji tvrde da poznaju istinu, a koji oko svojih duša skupljaju haljine koje nisu istkane na nebeskom tkalačkom stanu. Duh koji su ovdje primili ponijet će sa sobom. Dršćem za budućnost našega djela. Oni koji na ovome mjestu ne popuste pred dokazima koje je Bog dao, ratovat će protiv svoje braće kojom se Bog služi. Oni će to veoma otežati kada dođu prilike u kojima će moći nastaviti dalje i naprijed istu vrstu ratovanja u kojem su se dosad bavili. Ti će ljudi imati prilike osvjedočiti se da su ratovali protiv Svetoga Duha Božjega. Neki će se osvjedočiti; drugi će se čvrsto držati vlastitoga duha. Oni neće umrijeti sebi i dopustiti Gospodinu Isusu da uđe u njihova srca. Bit će sve više i više obmanuti, dok više ne budu mogli razlučiti istinu i pravednost. Oni će, pod drugim duhom, nastojati djelu nametnuti kalup koji Bog neće odobriti; i nastojat će očitovati Sotonine osobine preuzimajući nadzor nad ljudskim umovima te tako nadzirati djelo i Božju stvar.

„Da su naša braća na ovome sastanku postila, molila se i ponizila svoja srca pred Bogom te smireno sjela zajedno istraživati Sveto pismo, tada bi Bog bio proslavljen. Ali duh predrasude koji je bio unesen na taj sastanak zatvorio je vrata najbogatijem Božjem blagoslovu, i oni koji su imali taj duh neće biti u povoljnom položaju da vide svjetlo dok se ne pokaju pred Bogom i ne steknu neku svijest o tome koliko su se približili tome da se ogriješe o Duha Svetoga i imaju drugi duh.” The 1888 Materials, 832.

Nakon 1888. sestra White „drhtala je za budućnost” Božje crkve i djela. Vidjela je da će sastanak proizvesti trajno duhovno ratovanje među ljudima koji su bili vođe laodicejskog adventizma, a

polemika o „svagdašnjoj”, dokaz je da su se njezina proročanstva ispunila upravo na tom naraštaju. Tada se vodio rat od strane ljudi koji nisu „popustili pred dokazima koje je Bog dao” da potvrdi „s neba poslanu poruku i vjesnike”, i ti su ljudi ratovali protiv „Svetoga Duha Božjega”. Drugi je naraštaj promatrao kako su izdavačka kuća i sanatorij izgorjeli do temelja u ognjevima Božje osude.

„Danas sam primila pismo od starješine Daniellsa u vezi s uništenjem ureda Reviewa požarom. Osjećam veliku tugu dok razmatram veliki gubitak za djelo. Znam da ovo mora biti vrlo teško vrijeme za braću koja su zadužena za djelo i za zaposlenike ureda. Ožalošćena sam sa svima koji su ožalošćeni. No nisam bila iznenađena tom žalosnom viješću, jer sam u noćnim viđenjima vidjela anđela kako stoji s mačem kao od ognja ispruženim nad Battle Creekom. Jednom sam, po danu, dok mi je pero bilo u ruci, izgubila svijest, i činilo se kao da se taj plameni mač okreće najprije na jednu stranu, a zatim na drugu. Činilo se da za nesrećom slijedi nesreća jer je Bog bio obeščašćen ljudskim smišljanjima da uzvise i proslave same sebe.“

„Jutros sam bila potaknuta na usrdnu molitvu da Gospod povede sve koji su povezani s uredom Review and Herald da marljivo istražuju kako bi uvidjeli u čemu su zanemarili mnoge poruke koje je Bog dao.”

„Prije nekog vremena braća u uredu Reviewa zatražila su moj savjet u vezi s podizanjem još jedne zgrade. Tada sam rekla da, kad bi oni koji su bili za to da se uz urede Review and Herald doda još jedna zgrada imali budućnost razastrtu pred sobom, kad bi mogli vidjeti što će biti u Battle Creeku, ne bi imali nikakva pitanja o tome treba li ondje podići još jednu zgradu. Bog je rekao: ‘Moja je riječ prezrena; i ja ću oboriti i preoboriti.’”

„Na Generalnoj konferenciji, održanoj u Battle Creeku 1901. godine, Gospod je svome narodu dao dokaz da poziva na reformu. Umovi su bili osvjedočeni, a srca dirnuta; ali temeljito djelo nije bilo obavljeno. Da su se tada tvrdokorna srca u pokajanju slomila pred Bogom, vidjela bi se jedna od najvećih objava Božje sile koja je ikada bila viđena. Ali Bog nije bio počašćen. Svjedočanstva Njegova Duha nisu bila poslušana. Ljudi se nisu odvojili od postupaka koji su bili u jasnoj suprotnosti s načelima istine i pravednosti, koja se u Gospodnjem djelu moraju uvijek održavati.“

„Poruke crkvi u Efezu i crkvi u Sardu često su mi ponavljane od Onoga koji mi daje upute za svoj narod. ‘Anđelu crkve u Efezu napiši: Ovo govori Onaj koji drži sedam zvijezda u svojoj desnici, koji hodi posred sedam zlatnih svijećnjaka: Znam tvoja djela, i trud, i tvoju postojanost, i kako ne možeš podnositi one koji su zli; i iskušao si one koji za sebe kažu da su apostoli, a nisu, i našao si da su lašci; i podnosio si, i imaš postojanost, i radi imena mogega trudio si se, i nisi sustao. Ali imam nešto protiv tebe: ostavio si svoju prvu ljubav. Sjeti se, dakle, odakle si pao, i pokaj se, i čini prva djela; inače ću doći k tebi ubrzo i ukloniti tvoj svijećnjak s njegova mjesta, ako se ne pokaješ.’ Otkrivenje 2:1–5.

„Anđelu crkve u Sardu napiši: Ovo govori Onaj koji ima sedam Duhova Božjih i sedam zvijezda: Znam tvoja djela; imaš ime da živiš, a mrtav si. Budi budan i učvrsti ono što je preostalo i što je na umoru, jer ne nađoh tvojih djela savršenima pred Bogom. Sjeti se dakle kako si primio i čuo; drži čvrsto i pokaj se. Ako dakle ne budeš bdio, doći ću na te kao lopov, i

nećeš znati u koji ću čas doći na te.” Otkrivenje 3,1–3.

„Vidimo ispunjenje ovih upozorenja. Nikada se Pisma nisu ispunila strože nego što su se ova ispunila.”

„Ljudi mogu podizati i najpomnije sagrađene, vatrootporne zgrade, ali jedan dodir Božje ruke, jedna iskra s neba, odnijet će svako utočište.

„Postavljeno mi je pitanje imam li kakav savjet dati. Ja sam već dala savjet koji mi je Bog dao, nadajući se da ću spriječiti pad ognjenoga mača koji je visio nad Battle Creekom. Sada je došlo ono čega sam se bojala — vijest o požaru zgrade Review and Heralda. Kad je ta vijest stigla, nisam osjetila nikakvo iznenađenje i nisam imala riječi koje bih izgovorila. Ono što sam s vremena na vrijeme morala reći u opomenama nije imalo nikakva učinka osim da otvrdne one koji su slušali, i sada mogu samo reći: tako mi je žao, tako veoma žao, što je bilo nužno da dođe ovaj udarac. Dano je dovoljno svjetla. Kad bi se po njemu postupalo, daljnje svjetlo ne bi bilo potrebno.“ Testimonies, volume 8, 97–99.

Drugi naraštaj adventizma nije bio pobjeda, i u ispunjenju osmoga poglavlja Ezekielova pobuna je samo nastavila eskalirati.

„Pisanim porukama i ognjem Gospodin je objavio da želi da njegov narod iziđe iz Battle Creeka. Neka nam Bog pomogne da čujemo njegov glas. Zar nam ništa ne znači to što su naše dvije velike ustanove u Battle Creeku bile pometene ognjem? Možda ćete reći: ‘Ali novi Sanatorij ima mnogo bolesnika.’ Da; ali i kad bi ondje bilo mnogo tisuća bolesnika, to ne bi bio nikakav argument u prilog tomu da naš narod gradi domove u Battle Creeku i ondje se nastanjuje.“

„Napasti se umnažaju. Ljudi odbacuju svjetlo koje je Bog poslao u Svjedočanstvima svojega Duha te biraju vlastite zamisli i vlastite planove. Hoće li se ljudi i dalje odvajati od Boga? Mora li On očitovati svoje negodovanje na još izrazitiji način nego što je to već učinio?” Pamphlets, SpTB06, 45.

Ljudi su „birali vlastite izmišljotine i vlastite naume“, kako su ih predstavljala sedamdesetorica starijina u odajama likova iz osmog poglavlja Ezekielova, koji su izjavljivali: „Gospod nas ne vidi.“ Gospod je podigao proročicu i dao joj „otvorena viđenja“ točno četrdeset godina, sve do 1884. godine. On je stavio svoj potpis na taj dar, jer ga je dao i okončao u gradu zvanom Portland, i dao ga je na četrdeset godina. Neposredno prije prestanka „otvorenih viđenja“ starci su počeli podrivati autoritet Biblije i Duha Proroštva 1881. i 1882. godine. „Otvorena viđenja“ su zatim završila 1884. godine, a četiri godine poslije pobuna Koreja, Datana i Abirama bila je ponovljena na Generalnoj konferenciji 1888. godine.

Pobuna iz 1888. godine proizvela je eskalaciju pobune koja je dovela do Božjeg izravnog zahvata u povijest laodicejskog adventizma kada je spalio izdavačko djelo i zdravstveno djelo. Ipak, te izravne osude nisu odvratile pobunu koja je bila u tijeku. Godine 1919. održana je Biblijska konferencija, na kojoj je jedan od glavnih pobunjenika druge generacije, William Warren Prescott, teolog obrazovan na sveučilištima otpalog protestantizma, kao glavni predvodnik promicanja sotonskog gledišta koje je tvrdilo da „svagdašnja služba“ predstavlja Kristovu službu u Svetišću,

održao niz izlaganja.

Povijest bilježi da je na toj biblijskoj konferenciji 1919. godine Prescott iznio evanđelje koje se sastojalo u uklanjanju svakoga načela proročanske poruke milerita. Čak je pokušao ukloniti i dvije tisuće i tri stotine dana, ali u tome nije uspio. Ipak, iznio je evanđelje koje je bilo potpuno lišeno proročanskih razumijevanja milerita. Njegovo je evanđelje bilo odbačeno na tom skupu, ali su ipak ti slijepi vođe odlučili uzeti njegov niz izlaganja i oblikovati ih u knjigu naslovljenu *The Doctrine of Christ*. Ta je knjiga postala simbolom dolaska trećega naraštaja laodicejskog adventizma.

Knjiga predstavlja drugo evanđelje od mileritskog evanđelja iz drugog poglavlja Habakuka, a Pavao nas obavještjuje da drugo evanđelje uopće nije evanđelje.

Čudim se da se tako brzo odvrćete od Onoga koji vas je pozvao u milost Kristovu k drugomu evanđelju; koje nije drugo, nego ima nekih koji vas smućuju i hoće izvrnuti evanđelje Kristovo. Ali kad bismo vam mi, ili anđeo s neba, navješćivali neko drugo evanđelje od onoga koje smo vam navijestili, neka bude proklet. Kao što smo prije rekli, tako sada opet kažem: ako vam tko navješćuje neko drugo evanđelje od onoga koje ste primili, neka bude proklet. Galaćanima 1:6–9.

Treći naraštaj adventizma predstavljen je Ezekielovom trećom gadosti, gdje žene plaču za Tamuzom. Tamuz je bio mezopotamsko božanstvo povezano s plodnošću i ciklusima vegetacije. Tamuz je ponekad prikazivan kao pastir ili kao mladić, povezan s izmjenom godišnjih doba i rastom usjeva. Tamuzova smrt i njegovo kasnije uskrsnuće bili su vezani uz poljoprivredni kalendar. Prema mitologiji, Tamuz bi umirao ili nestajao tijekom ljetnih mjeseci, što se smatralo prikazom venuća vegetacije u vrućem, sušnom razdoblju. Plakanje za Tamuzom bio je obred žalovanja koji je uključivao naricanje nad Tamuzovom smrću ili nestankom tijekom ljetnih mjeseci, nakon čega je slijedilo radovanje zbog njegova uskrsnuća, koje je simboliziralo obnovu vegetacije i poljoprivrednoga života.

Plakanje za Tamuzom predstavlja krivotvorenu poruku pozne kiše, a to je ono što je predstavljalo evanđelje W. W. Prescottta. Uklanjanje proročkog temelja, koje je započelo u pobuni 1863. godine, doseglo je 1919. točku u kojoj je laodikejski adventizam dopustio da se uspostavi lažno evanđelje. To se lažno evanđelje u potpunosti temeljilo na metodologiji otpalo ga protestantizma. Njegov izvorni arhitekt bio je W. W. Prescott, i kao i kod Williama Millera, evanđelje obojice ljudi temeljilo se na njihovu temeljnom razumijevanju „svagdašnje žrtve“ u Danielovoj knjizi. Oba su evanđelja prikazana u odlomku iz 2. Solunjanima, gdje je Miller prvi put otkrio da „svagdašnja žrtva“ predstavlja poganstvo. U tome je odlomku jedna skupina predstavljena Millerom, koja prihvaća istinu što ju je iznio Pavao, i druga skupina koja nema ljubavi prema istini.

Jedan razred u posljednje dane, predstavljen Millerom, „prepoznaje“ i prima kasnu kišu, a drugi razred, predstavljen Prescottom, prima silnu zabludu. Silna zabluda koju primaju temelji se na lažnom evanđelju, koje uopće nije evanđelje, i ona označuje lažnu poruku kasne kiše. Stoga je treća gadost iz Ezekielova žene (crkve laodicejskog adventizma) koje plaču za Tamuzom. Njihove ljetne suze (kiša) trebaju donijeti plod žetve.

Razlika između dviju vrsta poruke o kasnoj kiši prožima Bibliju i Duh proroštva. Biblija opetovano ističe da se kiša uskraćuje neposlušnom narodu.

Govore: Ako čovjek otpusti svoju ženu, a ona ode od njega i postane drugomu mužu, hoće li joj se opet vratiti? Ne bi li ta zemlja bila teško oskvrnjena? Ali ti si bludničila s mnogim ljubavnicima; ipak se vrati k meni, govori Gospodin. Podigni oči svoje na uzvišice i vidi gdje nisi bila obeščašćena. Uz putove si sjedila čekajući njih, kao Arabin u pustinji; i oskvrnila si zemlju svojim bludništvima i svojom zloćom. Zato su daždevi bili uskraćeni i nije bilo kasne kiše; a imala si čelo bludnice, odbijala si postidjeti se. Jeremija 3:1–3.

Laodicejski adventizam počeo se odavati bludu 1863. godine, i od tada su daždevi uskraćeni. Oni se odbijaju postidjeti svoje pobune, a taj nedostatak poniznosti rađa čelo bludnice, a bludnica biblijskog proročanstva jest papinstvo. Treći naraštaj jest mjesto gdje se dovršava završno djelo priprave za klanjanje žigu bludnice iz Rima. Priprava za četvrti naraštaj ostvaruje se u trećem naraštaju, krivotvorenom porukom kasne kiše. Kao što su pobuna 1863. godine, i pobuna 1888. godine, tako je i pobuna 1919. godine usklađena s 11. rujna 2001., jer kada su tada pale zgrade New York Cityja, sišao je silni anđeo iz Otkrivenja osamnaest i započela je istinska kasna kiša.

„Kasna kiša treba pasti na Božji narod. Silan anđeo treba sići s neba, i sva će zemlja biti obasjana njegovom slavom.” Review and Herald, 21. travnja 1891.

Kada je kasna kiša započela, stari ljudi laodicejskog adventizma ne bi je prepoznali kao kasnu kišu, jer su bili indoktrinirani lažnom porukom o kasnoj kiši, koju Ezekiel prikazuje kao žene koje oplakuju Tamúza, a u primjeni kao poruku mira i sigurnosti.

„Samo oni koji žive u skladu sa svjetlom koje imaju primit će veće svjetlo. Ako ne budemo iz dana u dan napredovali u očitovanju djelatnih kršćanskih vrlina, nećemo prepoznati očitovanja Duha Svetoga u kasnoj kiši. Ona možda pada na srca svuda oko nas, ali je mi nećemo razabrati niti primiti.“ Testimonies to Ministers, 507.

Bilo je nemoguće da čuvari naroda prepoznaju dolazak pozne kiše, jer je njihovo lažno evanđelje o lažnoj poznoj kiši nijekalo mogućnost bilo kakva očitovanja Božje sile kakvo je postojalo u prijašnjim vjekovima.

„U crkvama se treba očitovati divna objava sile Božje, ali ona neće djelovati na one koji se nisu ponizili pred Gospodinom i otvorili vrata srca priznanjem i pokajanjem. U očitovanju te sile koja obasjava zemlju slavom Božjom, oni će vidjeti samo nešto što u svojoj sljepoći smatraju opasnim, nešto što će probuditi njihove strahove, i utvrdit će se da joj se odupru. Budući da Gospodin ne djeluje prema njihovim zamislima i očekivanjima, suprotstavit će se djelu. ‘Zašto’, kažu oni, ‘ne bismo poznavali Duha Božjega, kad smo toliko godina u djelu?’—Zato što nisu odgovorili na opomene, na usrdne pozive poruka Božjih, nego su ustrajno govorili: ‘Bogat sam, i obogatio sam se, i ništa mi ne treba.’ Darovitost, dugo iskustvo, neće ljude učiniti kanalima svjetlosti, ako se ne stave pod blistave zrake Sunca Pravde te ne budu pozvani, i izabrani, i pripravljeni darom Duha Svetoga. Kada se ljudi koji rukuju svetim stvarima ponize pod moćnom rukom Božjom, Gospodin će ih uzvisiti. Učinit će ih ljudima razboritosti — ljudima bogatima milošću njegova Duha. Njihove snažne, sebične

crte karaktera, njihova tvrdokornost, bit će viđene u svjetlu koje sja od Svjetla svijeta. ‘Doći ću k tebi uskoro i uklonit ću tvoj svijećnjak s njegova mjesta ako se ne pokaješ.’ Ako tražiš Gospodina svim svojim srcem, naći ćeš ga.“ Review and Herald, 23. prosinca 1890.

Starješine iz osmog poglavlja Ezekiela prihvatile su 1919. godine evanđelje mira i sigurnosti, a kada je došao 11. rujna 2001., plod te sve veće pobune očitovao se u njihovoj nesposobnosti da prepoznaju dolazak kasne kiše. U povijesti koja započinje u vrijeme svršetka 1989. godine, Bog je do najsitnijeg slova ponovio mileritski pokret. Miller je bio simbol Ilije, a Ilija je izričito rekao Ahabu da neće biti kiše, osim na riječ Ilijinu.

U sljedećem ćemo članku nastaviti naše razmatranje trećega naraštaja adventizma.

„Skupina koja ne osjeća žalost zbog vlastitoga duhovnog nazadovanja, niti tuguje zbog grijeha drugih, ostat će bez Božjega pečata. Gospodin daje nalog svojim glasnicima, ljudima sa smrtonosnim oružjem u rukama: ‘Pođite za njim kroz grad i udarajte: neka oko vaše ne štedi, niti imajte sažaljenja: pobijte posve starce i mladiće, i djevojke, i malu djecu, i žene; ali se ne približujte nijednom čovjeku na kojemu je znak; i počnite od Mojega Svetišta. Tada počese od starih ljudi koji bijahu pred Domom.’”

„Ovdje vidimo da je crkva — Gospodnje svetište — bila prva koja je osjetila udar Božjega gnjeva. Starješine, oni kojima je Bog dao veliku svjetlost i koji su stajali kao čuvari duhovnih interesa naroda, iznevjerili su svoje povjerenje. Zauzeli su stajalište da ne trebamo očekivati čuda ni osobito očitovanje Božje sile kao u prijašnjim danima. Vremena su se promijenila. Te riječi učvršćuju njihovo nevjerovanje, i oni govore: Gospodin neće učiniti dobro, niti će učiniti zlo. Previše je milostiv da svoj narod pohodi sudom. Tako je ‘Mir i sigurnost’ povik ljudi koji više nikada neće podignuti svoj glas kao trubu da pokažu Božjemu narodu njegove prijestupe i domu Jakovljevu njegove grijehe. Ti nijemi psi koji nisu htjeli lajati upravo su oni koji osjećaju pravednu osvetu uvrijeđenoga Boga. Ljudi, djevojke i mala djeca svi zajedno ginu.“

„Gnusobe zbog kojih su vjerni uzdisali i plakali bile su sve ono što se moglo razabrati ograničenim ljudskim očima, no daleko najgori grijesi, oni koji su izazivali revnost čistoga i svetoga Boga, ostali su neotkriveni. Veliki Ispitivač srdaca zna za svaki grijeh počinjen potajno od strane onih koji čine bezakonje. Ti ljudi dolaze do toga da se osjećaju sigurnima u svojim obmanama i, zbog Njegove dugotrpnosti, govore da Gospod ne vidi, a zatim postupaju kao da je napustio zemlju. Ali On će razotkriti njihovo licemjerje i pred drugima će otkriti one grijehe koje su tako brižno skrivali.“

„Nikakva nadmoć po činu, dostojanstvu ili svjetovnoj mudrosti, nikakav položaj u svetoj službi, neće sačuvati ljude od žrtvovanja načela kada budu prepušteni vlastitim varljivim srcima. Oni koji su se smatrali dostojnima i pravednima pokazuju se kao kolovođe otpada i primjeri ravnodušnosti te zlouporabe Božjih milosti. Njihov zli put On više neće podnositi, i u svojem gnjevu postupa s njima bez milosti.

„Gospodin nevoljko povlači svoju prisutnost od onih koji su bili blagoslovljeni velikim svjetlom i koji su osjetili silu riječi dok su služili drugima. Oni su nekoć bili Njegovi vjerni sluge, počašćeni Njegovom prisutnošću i vodstvom; ali su se udaljili od Njega i druge odveli u zabludu te su stoga dovedeni pod božansku nemilost.” Svjedočanstva, svezak 5, 211, 212.

